

Beretn. om den 38. internat. arbejdskonference i Genève 1955.

22. Det bør påhvile den pågældende myndighed at sørge for tilvejebringelse af tilfredsstillende boligforhold for udvandrende arbejdere. Den bør fastsætte minimumskravene for boligerne og føre streng kontrol med opfyldelsen af disse krav. Den bør ligeledes fastsætte de rettigheder, der tilkommer de arbejdere, der må fraflytte deres boliger ved arbejdets ophør, og bør træffe alle nødvendige forholdsregler for at sikre, at disse rettigheder respekteres.

C. Løn.

23. (1) Der bør træffes foranstaltninger til fastsættelse af lønninger for udvandrende arbejdere.

(2) Disse foranstaltninger bør omfatte

- a) vedtagelse af en minimumslønskala, der er beregnet således, at den laveste sats, incl. eventuelle særlige ydelser, gør det muligt for en arbejder, der overtager et ufaglært arbejde, at tjene så meget, at han i hvert fald kan opfylde sine minimumsbehov efter de på den pågældende egn gældende normer og under hensyntagen til normale familiebehov;
- b) en periodisk fastsættelse af minimumslønsatser enten

- (i) ved kollektive overenskomster, der frit er indgået mellem de fagforeninger, der repræsenterer de pågældende arbejdere, og de pågældende arbejdsgivere eller arbejdsgiverorganisationer; eller
- (ii) af den pågældende myndighed i overensstemmelse med det i a) ovenfor angivne princip, såfremt der ikke findes egnede metoder til fastsættelse af minimumslønsatser.

24. Den pågældende myndighed bør eventuelt ved fastsættelse af lønninger tage hensyn til resultaterne af eventuelle budgetmæssige overslag over en families forbrug i den pågældende egn, under forudsætning af at sådanne overslag foretages i samarbejde med de repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer.

25. Repræsentanter for arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvor sådanne findes, og ellers repræsentanter for de pågældende arbejdsgivere og arbejdere bør i lige antal og på lige fod samarbejde med hensyn til gennemførelsen af metoder til fastsættelse af minimumslønsatser.

26. De gældende minimumslønsatser bør udsendes til de pågældende arbejdsgivere og arbejdere. Såfremt satserne er blevet fastsat i henhold til stk. 23, (2), b), (ii), bør de være bindende for de pågældende arbejdsgivere og arbejdere, således at de ikke kan nedsættes ved fælles over-

enskomst mellem dem uden den pågældende myndigheds udtrykkelige samtykke.

27. Det bør påhvile arbejdsgiverne at føre bøger over lønudbetalinger og tilbageholdelser i lønnen for hver enkelt arbejder. De pågældende arbejdere bør underrettes om størrelsen af lønnen og af eventuelle tilbageholdelser.

28. Tilbageholdelser i lønnen bør kun tillades under de omstændigheder og i det omfang, det er foreskrevet ved nationale love eller administrative forskrifter eller fastsat ved kollektiv overenskomst eller voldgiftskendelse.

29. Lønnen skal normalt udbetales direkte til den enkelte arbejder i et lovligt betalingsmiddel.

30. Lønnen bør udbetales regelmæssigt og med sådanne mellemrum, at risikoen for, at lønarbejderne pådrager sig gæld, nedsættes til et minimum, medmindre der findes en fast lokal sædvane om en anden ordning, og den pågældende myndighed efter samråd med repræsentanter for arbejderne eller for deres repræsentative organisationer finder det godtgjort, at arbejderne ønsker at fortsætte denne sædvane.

31. Det bør være forbudt at erstatte hele eller en del af lønnen med alkohol eller andre skadelige produkter.

32. Udbetaling af løn i kroer eller butikker bør være forbudt, hvis det ikke drejer sig om de der beskæftigede arbejdere.

33. Arbejdsgiverne skal være forpligtet til at indskrænke eventuelle forskud til arbejderne til en lille del af deres månedlige løn.

34. Forskud, der overstiger det af den pågældende myndighed fastsatte beløb, skal ikke lovligt kunne inddrives, hverken ved senere tilbageholde beløbet i den arbejderens tilkommende løn eller på anden måde. Der bør ikke tages renter af forskud.

35. En arbejder, der er berettiget til minimumsats, og som — efter at de er trådt i kraft — har fået udbetalt løn til lavere satser, bør ad retslig vej eller på anden lovlig måde kunne inddrive det beløb, han har fået for lidt, under iagttagelse af den tidsbegrænsning, der måtte være fastsat ved lov eller administrative forskrifter.

36. I tilfælde, hvor kost og logis, beklædning og andre vigtige ydelser udgør en del af lønnen, bør den pågældende myndighed i samarbejde med de repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer i videst muligt omfang søge at sikre, at disse ydelser er tilstrækkelige, at deres værdi i penge er rigtigt ansat, og at naturalydelseerne ikke i værdi overstiger en vis procentdel, der skal fast-